

I.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
8.P.633.241/2005/30.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság dr. Bálint Tünde ügyvéd /1012. Budapest, Logodi u. 65./ által képviselt SGYfelperesnek

dr. ifj. Hirsch Tamás ügyvéd /1073. Budapest, Erzsébet krt. 26. szám/ által képviselt ... Önkormányzat I. rendű és a ... Polgármesteri Hivatala ... II. rendű alperes ellen

szertői jogsértés megállapítása, stb. iránt indított perben meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A Fővárosi Bíróság megállapítja, hogy az I. és II. rendű alperes a felperes szerzői jogait megsértette, amikor hozzájárulása nélkül felhasználta a felperes által készített grafikai alkotást a ... -ban kihelyezett eligazító táblákon, ... felirattal.

A bíróság nyilvános elégtétel adás címén kötelezi az alpereseket együttesen, hogy 15 napon belül a ... és a ...című napilapokban saját költségükön tegyék közzé a fenti ítéleti megállapítást.

A bíróság kötelezi az alpereseket, hogy külön-külön_15 napon belül szolgáltatassanak a felperesnek adatot arról, hogy grafikáját még milyen módon használták fel, amelyről eddig a felperest nem tájékoztatták, azaz ki vett részt a felperes által készített grafikák felhasználásában gyártóként, forgalmazóként.

A bíróság kötelezi az alpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperes 50... /azaz Ft/ jogdíjat és 50... Ft /azaz ... Ft/ nemvagyoni kártérítést, és az összegek után 20... február 20. napjától járó törvényes mértékű kamatot is.

A bíróság kötelezi az alpereseket együttesen, hogy 15 nap alatt távolítsák el azokat a táblákat a ... területéről, amelyeken a felperes grafikája szerepel, de neve nem került feltüntetésre.

Végül a bíróság kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül fejenként fizessenek meg a felperesnek 20... -20.... Ft /azaz .../ perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Fővárosi Ítéletáblához címzett, a Fővárosi Bíróságnál 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye, amelyet a másodfokú bíróság kérelemre – a tárgyalás mellőzésének a törvényben meghatározott eseteiben is – tárgyaláson bírál el, illetőleg a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelemre tárgyaláson kívül bírál el.

INDOKOLÁS:

SGY felperes grafikusművész emlékezete szerint 19...-ban kereste őt meg GMK vezetője és felesége, hogy turisták számára készítsen egy madártávlati rajzot, azaz olyat, hogy a turista mintha levegőben repülne, úgy lássa a ...at.

A felperes a felkérést elfogadva úgy rajzolta meg a ...at, mint az 16...as években divatos ábrázolási móddal készült grafikák voltak, külön-külön az utcákat látni lehetett, illetőleg felismerhetőek voltak a házak is.

Az ... GMK a ... akarta árusítani a kiadványt, amelynek címet a felperes nem adott, de az ... GMK két régi metszetet is hozzátett. Ez ún. az orientális grafika a felperes részéről 19.../10. sorszámot kapott. Az ... GMK-val úgy állapodott meg a felperes, hogy egy ízben lehet belőle még sokszorosítani.

A felperes ezt követően vidékre költözött, de egy ízben ...-en járva meglátta, hogy a ... egy térképtáblán, a ... mellett elhelyezve a rajza tájékoztató táblaként szerepel. Az ... Tanácsnál eljárva azt a tájékoztatást adták részére, hogy egy FA nevű személyt bíztak meg azzal, hogy a térképet készítse el. A felperes akkoriban FA-sal fel is vette a kapcsolatot.

A peres eljárás ideje alatt FA már nem élt.

A felperes ezt követően, a peres eljárás megindítása előtt látta ismét, hogy a ...ban több helyen az általa készített grafika nagy térképtáblán szerepel. A felperes kérdésére az ... Hivatal vezetője azt a tájékoztatást adta, hogy azokat a rajzokat FA készítette.

A felperesnek ez a személyes előadása a keresetlevél benyújtását követően lefolytatott elsőfokú eljárás során nem volt ismert, a jogi képviselője által felmutatott rajzon évszám nem szerepelt, az elsőfokú bíróság akkor azt az álláspontot foglalta el, hogy az 19...-es években elkészített grafika, illetőleg térkép tekintetében az 1969. évi III. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, s annak 51.§./1/ bekezdése szerint a fénykép, továbbá az ábra, műszaki rajz, térkép, szemléltető kép- vagy eszköz és film, amely mint tudományos, vagy művészeti alkotás nem esik szerzői jogi védelem alá, védelemben részesül, ha rajta a készítő neve és megjelenés és nyilvánosságra hozatal éve szerepel.

A felperesi előadás szerint a SGY szerepelt az eredetileg idegenforgalmi üzletekben is árusított térképen, viszont a védelem időtartama a megjelenés, vagy nyilvánosságra hozatal évét követő 15 év alatt állt fenn, ezért a felperesi kereseti kérelmének benyújtásakor a védelmi idő már letelt, így a felperes hozzájárulására nem volt szükség a további felhasználáshoz. Emellett az sem volt megnyugtatóan bizonyított, hogy az alperesek a felperes művét használták fel, miután FA-sal kötöttek szerződést a térkép készítésére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította.

A felperest terhelte annak bizonyítása, kétség esetén, hogy szerzői jogi védettséget élvező műről van szó és mint szerző lépett fel a jogosulatlan felhasználás miatt, amely felhasználás tényét is a felperesnek kellett bizonyítani. Az alperes bizonyítási terhe emellett az volt, hogy más személy művének a felhasználása történt meg.

A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróságnak a peres feleket tájékoztatni kellett volna a bizonyításra szoruló tényekről, illetőleg azok elmaradásáról, vagy sikertelenségéről, de ez elmaradt.

A felperes állítása szerint eredeti mű-példánnyal rendelkezik, az azonosság kérdését eldöntendő szakértői bizonyításról a bíróság úgy foglalt állást, hogy az elutasította, de téves indokolással. A szakértelmet igénylő kérdések tisztázása végett, amennyiben indokolt, a ... Testületet kell szakvélemény adására kirendelni.

Egyébként pedig az I. rendű alperes perbehívási kérelme sem volt kézbesítve FA részére. FA részére a bíróság ugyan kézbesítette, de „nem kereste” jelzéssel az visszakerült, viszont az elsőfokú bíróság nem tisztázta azt, hogy az I. rendű alperes még mindig fenntartja-e a későbbiekben perbehívási kérelmét, vagy sem.

Az újabb eljárás során sor került a ... Testület véleményének beszerzésére, miután a felperes megtette most már személyes előadását, felmutatta az eredeti grafikai rajzot, sőt életművének egy jelentős részét összefoglaló kiadványt is csatolt a szakértői vizsgálat megkönnyítése érdekében.

A bíróság ismételen tájékoztatta FA-t arról, hogy az I. rendű alperes perbe hívta, azonban a kézbesítés eredménytelen maradt, mert FA elhunyt.

A felperes még a ... Testület véleményének beszerzése előtt a jogvita eldöntése érdekében szakvéleményt csatolt ... festőművész, ... grafikusművész és ... grafikusművész közös szakvéleményeként, amelyben a ...nál, a ... utcában és a ...színházban kihelyezett nagy méretű grafikákat véleményezték azzal a megjegyzéssel, hogy a ... feliratú nagy méretű grafikákon a ..., mint kiadó van feltüntetve.

A három művész együttesen az 19...-ban az ... GMK részéről kiadott „...” című orientáló grafikát összehasonlítva a ...negyed elnevezésű grafikával azt állapította meg, hogy a két grafika azonossága egyértelmű, mutatja ezt SGY jellegzetes, mással össze nem téveszthető grafikai stílusa és az, hogy a két rajz pontról- pontra, vonalról-vonalra megegyezik. A grafika egyébként szerzői jog alá eső művészeti alkotás, azt SGY rajzolta és több alkalommal nyilvános tárlatokon kiállította, tehát szerzősége közismert.

Az alperesek azonban vitatták a grafika eredetiségét és változatlanul arra hivatkoztak, hogy a hivatal FA-sal állapodott meg a grafika készítéséről. Hivatkozott arra is a két alperes, és csatolta a ...féle rajzot, és a ...féle rajzot is, amely rajzok egybevetésével megállapítható, hogy már a felperes részéről készített rajzokat megelőzően készültek olyan művek, amelyek teljesen ugyanolyan módon, ugyanabból a perspektívából ábrázolják a Budai vár területét. Ezért az alperesek szerint az alkotás eredeti jellege nyilvánvalóan hiányzik.

A bíróság kirendelő végzése nyomán megszületett ... Testület-i vélemény szerint az ... GMK részéről történt ún. eredeti felkérés sem a hétköznapi értelemben vett térkép elkészítésére irányult. Az Értelmező Szótár szerint a térkép a „földfelszín síkszerű, kicsinyített ábrázolása, egyezményes jelekkel”. A felperes grafikai vonatkozásában a „kicsinyített ábrázolás” fogalom alkalmazható, de nincs szó síkszerű ábrázolásról, hanem „izometrikus”grafikát készített a felperes, és nem használta a térképeken megszokott egyezményes jeleket sem. Ettől függetlenül a képgrafika a turisták részére térképként is jól használható volt, hiszen a ...negyed utcáit, tereit feliratozta a felperes, szerepel a grafikán a bástyák, a rondellák, a kapuk, a tornyok, az Alagút és a Sikló neve is, tehát a tájékozódáshoz minden feltétel adott volt.

A ... Testület véleménye szerint a felperes alkotása egyértelműen a mű készültkor hatályos 1969. évi III. törvény 1.§./1/ bekezdése és annak végrehajtására kiadott 9/1969./XII.29./ MM. rendelet 1.§./1/ bekezdés alá tartozó művészeti alkotás, és nem az ún. rokon tevékenységként az 51.§-a szerinti csökkentett védelmet élvező térkép.

Az a körülmény, hogy a grafika térképként is használható, hogy akár ilyen megjelöléssel árusították is, ez nem változtat annak művészeti alkotásként történő megítélésén, tehát a teljes körű szerzői jogi védelem megállapítható.

A ... Testület vizsgálta a ...-féle grafikát, illetőleg a ...-féle térképmásolatot is, és azt állapította meg, hogy ... által készített látkép elnagyoltabb, mint a felperes grafikája, mondhatni vázlatos ábrázolás, bár egyes részei kidolgozottak. A technika hasonlatos a felperes által alkalmazotthoz, azaz izometrikus technikával készült.

A ... kép a ... felől készült, akárcsak a ...-féle grafika, ellentétben a felperes által készített grafikával, amely a ... felől ábrázol, és a ... kép is eltér a felperes grafikájától.

A felperes nem a ..., vagy a ...-féle grafikát másolta, és nem azok alapján készítette el saját képgrafikáját, hanem a felperes alkotása saját szellemiségéből fakadó egyéni, eredeti jellegű.

A grafika tekintetében a „térkép” megjelölés nem ad eligazítást, hiszen képgrafikai alkotás született.

A felperes az újabb eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján kereseti kérelmét úgy tartotta fenn, hogy az I. rendű alperes tekintetében annak megállapítását kérte, hogy a felperes személyhez fűződő jogait megsértette és folyamatosan sérti, mert engedély nélkül használta fel a felperes grafikai alkotását. Ez a tény kiderül abból, hogy a táblákon csak a ... felirat szerepel.

A felperes a II. rendű alperes tekintetében is a jogsértés tényének megállapítását kérte a személyhez fűződő jogok megsértése miatt, hiszen a II. rendű alperes a FA által készített táblákat helyezte ki, FA pedig a felperes alkotása alapján készítette el a táblákat.

A felperes mindkét alperes arra kötelezését kérte, hogy szolgáltatassanak adatot, hogy milyen módon használták fel még az alkotását. A felperes ugyanis tapasztalta a ... megrendezett ... Ünnepe alkalmából osztott szórólapokon saját alkotásának a felhasználását.

A felperes az I-II. rendű alperes egyetemleges kötelezését kérte 50....Ft jogdíj és kamatai, valamint nemvagyoni kártérítésként ugyancsak 50.... Ft megfizetésére, ugyancsak késedelmi kamatokkal együtt.

A felperes azt állította, hogy nemvagyoni kártérítési igénye abból fakad, hogy nevének feltüntetése elmaradt, s ezen kívül jogosulatlan változtatás is bekövetkezett a felperes grafikai alkotásán, ahogyan azt a ... Testület megállapította. A ... Testület ugyanis megállapította, hogy néhány feliratot, a rondellák és a bástyák nevét elhagyták a kihelyezett táblákról, az utca és a tér megnevezéseket pedig más betűtípussal írták. Ezek a feliratok egyébként kevésbé illenek a grafikához, mint a felperes eredeti feliratozása, így tehát a mű jogosulatlan megváltoztatása is megtörtént.

A felperes nyilvános elégtétel adására is kérte kötelezni az alpereseket úgy, hogy az általa megjelölt két napilapban a jogsértés megtörténtéről és a jövőben attól való tartózkodásról adjanak nyilatkozatot.

A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket, hogy a táblákat jogsértő mivoltától fosszák meg, vagy új táblákat helyezzenek ki, most már a felperes teljes, épségben meglévő

grafikájával, nevének feltüntetése mellett, amennyiben ez nem lehetséges, akkor a kihelyezett táblákon tüntessék fel a felperes nevét.

Az alperes a szakértői véleményre nem tett észrevételt, és a felperes fenntartott kereseti kérelmével összefüggésben sem tett semmifajta érdemi nyilatkozatot.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét megalapozottnak találta, a kérelem elbírálásakor a mindenre kiterjedő, kellő mélységgel megindokolt, minden rendelkezésre álló térképet, grafikát a vizsgálatnál az összehasonlítás alapjául felhasználó szakértői vélemény megállapításaira támaszkodva.

A bíróság a felperes kereseti kérelmének elbírálásakor a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény rendelkezéseit vette alapul, az alperesek részéről becsatolt, az ... Stúdió Kft-vel kötött megállapodás, illetőleg annak teljesítése időpontját figyelembe véve, amely megállapodás 20.. augusztusában kelt.

Az I. rendű alperes előadása szerint ugyanis a... as években FA grafikustól megrendelt nagy méretű kihelyezhető térképek tönkrementek, s bár FA vállalkozott volna új példányok elkészítésére, de az általa kért vállalkozói díjat eltúlzottnak találták, így 20... augusztusában az ... Stúdió Kft-vel kötöttek szerződést a térképek elkészítésére és kihelyezésére.

A vállalkozó Kft. FA grafikus által korábban készített térképről digitális eljárással fényképet készített, illetőleg a tanúként kihallgatott FPA, aki az ... Iroda vezető főtanácsosa volt, azt adta elő, hogy egy 19..es térképet is odaadott a stúdiónak, amelyet még maga vásárolt meg annak idején a ...ban. A térkép nem volt más, mint a ... által kiadott, és ... által elkészített térkép /ezeket a térképeket be is csatolta, de a ... Testület is vizsgálta a térképeket/.

EZ, a stúdió munkatársa is hasonlóan nyilatkozott, vagyis hogy fényképet készített a még meglévő, de elég rossz állapotban lévő FA által készített térképről, és azokra aktuális információkat rajzoltak.

Tehát az alperesek jogsértő magatartása arra az időpontra tehető, amikor megrendelték a stúdiótól az új, nagy méretű kihelyezhető térképek elkészítését, s ehhez maguk biztosították azt a FA által rajzolt és még meglévő térképet, amelyről azután digitális képet készített a stúdió és azt használta fel a megbízás teljesítéséhez.

Az ma már pontosan nem rekonstruálható, hogy milyen egyéb térképet, vagy anyagot kapott a stúdió, de annak nincs is döntő jelentősége, hiszen a ... Testület minden rendelkezésre álló anyagot megvizsgált, a digitális fotó alapján elkészített térképet is és azt az anyagot is, amelyet a stúdió részére biztosított FA, s amely állítása szerint a ...-féle rajz volt.

Miután a ... Testület véleménye határozott, egyértelmű, következetesen több ízben is leszögezi azt, hogy a ma is látható, a ... kihelyezett táblák SGY grafikai alkotása alapján készültek, amely grafikai alkotás szerzői jogi védelmet élvez, a bíróság maga is megállapította az alperesek részéről a jogsértő felhasználás tényét, hiszen a kihelyezett táblák elkészítésénél felhasznált felperesi grafikával kapcsolatos felperesi hozzájárulással nem rendelkeztek.

Az I. rendű alperes neve szerepel a kihelyezett táblákon, erről a felperes képviselője fényképfelvételeket készített és becsatolta az iratokhoz, ebből pedig következik az, hogy az I. rendű alperes maga is felel a jogosulatlan felhasználás miatt, hiszen soha nem tett olyan előadást, hogy a II. rendű alperes a tudta, beleegyezése, vagy I. rendű alperesi döntés nélkül

intézkedett volna az ilyen felirat elkészítéséről. A II. rendű alperes pedig maga tett előadást a táblák megrendeléséről, tehát a II. rendű alperes vonatkozásában egyértelműen megállapítható az a tevőleges magatartás, amely a jogsértéshez vezetett.

A felperes annak megállapítását kérte az I. és II. rendű alperes vonatkozásában, hogy szerzői jogait megsértette és folyamatosan engedély nélkül felhasználja a felperes grafikai alkotását.

Az Szt.4.§./1/ bekezdése szerint a szerzői jog azt illeti, aki a művet megalkotta /szerző/.

A 9.§./1/ bekezdése szerint a szerzőt a mű létrejöttétől megilletik a szerzői jogok – a személyhez fűződő- és a vagyoni jogok – összessége.

A jogsértés elkövetésekor hatályos Szt.16.§./1/ bekezdése szerint a szerzői jogi védelem alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű anyagi formában és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére.

E rendelkezés alapján tehát az alpereseknek a felperes hozzájárulását kellett volna kérni a képgrafikai alkotás felhasználásához, de ez az alperesek felperesi állítással ellentétes tartalmú nyilatkozata szerint elmaradt. Az alperesek képviselője ugyanis teljesen más tényelőadást tett, mások által elkészített grafikai alkotásra hivatkozott, amely felhasználása történt meg a kihelyezett táblák elkészítésénél.

Miután a felperes hozzájárulása nélkül történt meg grafikájának felhasználása, a bíróság a jogsértés tényét megállapította.

A jogsértés megállapítása az Szt.94.§./1/ bekezdés a./ pontjában írt rendelkezésén alapszik, és a jogsértés tényének megállapításából fakadóan a bíróság valamennyi, a jogsértés objektív szankciójaként alkalmazni kért következmény tekintetében a felperes keresetét ugyancsak megalapozottnak találta.

Az Szt.94.§./1/ bekezdés c./ pontja szerint a szerző követelheti, hogy a jogsértő – nyilatkozattal, vagy más megfelelő módon – adjon elégtételt és hogy szükség esetén a jogsértő részéről és költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak.

Az alperesek tehát együttesen kötelesek a nyilvános elégtétel adására, amelynek módját a felperes két napilapban történő közlésben jelölte meg, amely megfelelő nyilvánosságot jelent, ha a felperes ezzel megelégszik, és a nyilatkozatnak a jogsértés tényéről kell szólnia.

A felperes adatszolgáltatásra is kérte kötelezni az alpereseket a 94.§./1/ bekezdés d./ pontja alapján, mert e szerint a szerző követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok és szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetőleg teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználással kialakított üzleti kapcsolatokról.

A felperes ugyanis tapasztalta, hogy az évente, a ... megrendezendő ... Ünnepe alkalmával olyan szórólapokat osztottak, amelyen ugyancsak szerepel a kérdéses képgrafika, viszont a peres eljárás során az alperesek nem nyilatkoztak arról, hogy kinek a megrendelésére készültek, és azokat ki állította elő.

A felperes vélelmezte azt is, hogy esetleg más felhasználása is megtörtént a képgrafikának, mint amelyről saját maga tudomást szerzett.

A felperesnek ez az igénye megalapozott.

A felperes kérte a jogsértő helyzet megszüntetését is a 94.§./1/ bekezdés f./ pontja alapján, amely szerint a sérelmes helyzet megszüntetését és a jogsértést megelőző állapot helyreállítását a jogsértő részéről, és költségén ugyancsak követelheti a szerző.

A felperes képviselője útján elsődleges- és másodlagos kérelmet terjesztett elő e tekintetben, elsődlegesen az új táblák kihelyezésére, másodlagosan pedig a meglévő táblákon való

névfeltüntetésre irányult a kérelme.

A bíróság figyelemmel arra, hogy a kihelyezett táblákon nem csak a felperes grafikájának a felhasználása történt meg, hanem azt meg is változtatták, a ... Testület megállapította, a bíróság a sérelmes helyzet megszüntetését abban látta, hogyha az alperesek eltávolítják a táblákat, hiszen nem csak a jogsértő felhasználás, hanem a mű jogsértő megváltoztatása is megtörtént, tehát nem elegendő reparáció az, hogyha a felperes nevét feltüntetik a kihelyezett táblákon, mert ezzel a jogsértés nem lesz teljes mértékben megszüntetve.

A felperes díj megfizetésére is kérte kötelezni az alpereseket, amely az Szjt.94.§./1/ bekezdés e./ pontján alapszik, amely szerint a szerző követelheti a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését.

A felperes által igényelt összeget a bíróság nem tartotta eltúlzottnak, hiszen a jogsértő módon kihelyezett táblák már régóta láthatók a ... területén, és több helyen is feltűnnek ezek a táblák, sőt újabb és újabb táblák kihelyezése történt meg a peres eljárás időszaka alatt is. Az Szjt.16.§./4/ bekezdése szerint pedig a szerzőt jogszerű felhasználás esetén megilleti a bevétellel arányos díjazás.

A felperes úgy nyilatkozott, hogyha vele a felhasználásra megállapodást kötöttek volna az alperesek, akkor ilyen összegű díjkövetelése lett volna.

A felhasználás időbeli-területi mértékéhez igazodóan a felperes követelése nem tekinthető eltúlzottnak.

A bíróság a Ptk.301.§./1/ bekezdése szerint késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte az alpereseket.

A felperes nemvagyoni kártérítés iránti igényt is érvényesített az Szjt.94.§./2/ bekezdésének rendelkezése alapján, amely utaló szabály, azaz a polgári jogi felelősség szabályai szerint követelheti a szerző a kártérítést.

A Ptk.339.§./1/ bekezdése szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. A 355.§./1/ bekezdése szerint a kárért felelős személy köteles a károsult vagyoni- és nemvagyoni kárát megtéríteni.

A felperesnek nemvagyoni kártérítés iránti igénye volt amiatt, hogy nevének feltüntetése elmaradt a táblákról és jogosulatlanul meg is változtatták grafikáját.

A nemvagyoni kártérítésként járó összegnek kellő reparációt kell nyújtani az elszenvedett sérelemért.

Az orientáló táblák kb. 15 éve kint vannak a ... anélkül, hogy azokon a SGY szerepelne. A felperes által elkészített képgrafika megváltoztatása is megtörtént több helyen. A felperes sajátos stílusban készíti el grafikai alkotásait, ezekről a táblákról azonban nem derül ki a ... nagy számú látogatói számára, hogy pontosan ki a grafika készítője. A ... igen sok külföldi turista megfordul a belföldi látogatók mellett.

A bíróságnak tehát nem csak azt kellett értékelnie, hogy a felperes nevének elhagyásával kihelyezett táblákról hosszú időn keresztül sem, és a mai napig sem tudják megállapítani, hogy ki is a képgrafika alkotója, de azt is figyelembe kellett venni, hogy a felperes sajátos rajzoló stílusát ismerők számára is kétséges, vagy legalábbis nem egyértelmű, hogy vajon a felperes rajzáról van-e szó, vagy csak ahhoz nagyban hasonlóról. Vagyis a bíróság mérlegelés útján azt állapította meg, hogy a felperes által ezen a címen előterjesztett követelés sem tekinthető eltúlzottnak, és így ebben az összegben marasztalta az alpereseket a Ptk.301.§./1/

bekezdése szerinti kamatokkal együtt.

A felperes vagyoni igénye tekintetében a bíróság az egyetemleges kötelezést megalapozott kérelemnek találta, hiszen az alperesek nem tárták fel, hogy pontosan melyikük, mikor és milyen tartalmú döntése vezetett a jogsértő módon történő táblakészítés megrendeléséhez, illetőleg a táblák kihelyezéséhez, de nyilvánvalóan egymásra tekintettel cselekedtek, amikor végül is a táblák az I. rendű alperes nevének feltüntetésével kihelyezésre kerültek.

Az alperesek pervesztesek, ezért a bíróság a Pp.78.§./1/ bekezdése szerint kötelezte őket perköltség megfizetésére.

Budapest, 2008. március 19. napján

Csíkyné dr. Szobácsi Julianna sk.

tanácselnök

A kiadmány hitelül:

Gné

II.

Fővárosi Ítéltábla
8.Pf.20.785/2008/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bálint Tünde (.....) ügyvéd által képviselt, felperes neve(.....) felperesnek - a dr. ifj. Hirsch Tamás ügyvéd (.....) által képviselt, Budapest I. Kerület, Budavári Önkormányzat (I.rendű alperes címe) I. rendű és a Budavári Önkormányzat Polgármesteri Hivatala (I.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen - szerzői jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. március 19. napján kelt, 8.P.633.241/2005/30. számú ítélete ellen az alperesek 31. sorszám alatti fellebbezése és a felperes Pf.3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet teljes egészében elutasítja. Mellőzi az alperesek egyetemleges marasztalását. A II. rendű alperes vonatkozásában a jogsértést megállapító rendelkező részt azzal pontosítja, hogy a II. rendű alperes a felperes szerzői vagyoni jogait sértette meg azzal, hogy a felperes által készített grafikai alkotást a kihelyezett eligazító táblákon a hozzájárulása nélkül felhasználta. A II. rendű alperes saját költségén, 15 napon belül egy-egy alkalommal köteles közzé tenni az ítélet fentiekben pontosított jogsértést megállapító rendelkező részét a ... és a című napilapokban 2/48 oldal terjedelemben, fekete-fehér kivitelben. A felperes javára a II. rendű alperes vonatkozásában megállapított elsőfokú perköltség összegét 300.000 (Háromszázezer) Ft-ra felemeli és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 50.000 (Ötvanezer) Ft elsőfokú perköltséget. Az elsőfokú ítéletet egyebekben helybenhagyja.

Köteles 15 napon belül megfizetni a felperes az I. rendű alperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) Ft, a II. rendű alperes a felperesnek 60.000 (Hatvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A megismételt eljárást követően meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. és II. rendű alperes a felperes szerzői jogait megsértette, amikor hozzájárulása nélkül felhasználta az általa készített grafikai alkotást a ... kihelyezett eligazító táblákon, Budavári Önkormányzat felirattal. Együttesen kötelezte az alpereseket, hogy az ítéleti megállapítást saját költségükön tegyék közzé a és a ... című napilapokban.

Kötelezte az alpereseket, hogy külön-külön szolgáltatassanak adatot arról, hogy még milyen módon történt felhasználás, arra is kiterjedően, hogy ki készítette, forgalmazta a grafikákat.

Egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy a felperesnek fizessenek meg 500.000 Ft jogdíjat, továbbá 500.000 Ft nem vagyoni kártérítést és az összegek után 2003. február 20. napjától járó törvényes mértékű kamatot. Valamint együttesen kötelezte alpereseket, hogy távolítsák el azokat a táblákat a területéről, amelyeken a felperes grafikája szerepel, de neve nem került feltüntetésre. Ezen felül kötelezte az alpereseket, hogy egyenként fizessenek meg a felperesnek 200.000 Ft perköltséget. A fenti kötelezettségek teljesítésére az alpereseknek 15 napot engedett.

A megállapított tényállás lényege szerint a felperes, aki grafikusművész 1986-ban az megkeresésére a egy olyan grafikát készített, ami a XVII. században divatos ábrázolási móddal akként ábrázolja a városrészt, hogy jól lehet látni az utcákat és felismerhetőek az épületek is. A megrendelő gmk. abban állapodott meg a felperessel, hogy egy ízben lehet a rajzot sokszorosítani. A felperes később tapasztalta, hogy a, illetve aban több helyen is térképtáblákon szerepel a rajza.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérve, hogy az I. és II. rendű alperes megsértette és folyamatosan sérti a szerzői jogait azzal, hogy engedélye és a nevének feltüntetése nélkül felhasználta a grafikai alkotását. Továbbá kérte az alpereseket kötelezni adatszolgáltatásra, elégtételadásra, jogdíj és nem vagyoni kártérítés megfizetésére és arra, hogy gondoskodjanak a térképtáblák jogsértő jellegének a megszüntetéséről.

Az alperesek elsődlegesen azt vitatták, hogy a perbeli térkép szerzői jogi védelem alatt áll, valamint azzal védekeztek, hogy a II. rendű alperes eredetileg grafikust bízta meg a térkép elkészítésével, erről készített később az ...Kft a II. r. alperes megbízása alapján újabb táblákat.

Az elsőfokú bíróság annak a kérdésnek a vizsgálatára, hogy a felperes grafikai alkotása szerzői jogi védelem alatt áll-e, a Szerzői Jogi Szakértői Testületet rendelte ki, és a szakvélemény alapján megállapította, hogy aban kihelyezett táblák a felperes grafikai alkotása alapján készültek, amely grafikai alkotás szerzői jogi védelmet élvez. A döntését a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) rendelkezéseire alapította, figyelemmel arra, hogy az alperesek sérelmezett magatartása akkor kezdődött, amikor 2001-ben azKft-től megrendelt új - a felperes grafikai alkotása alapján készült - térképek a vár-negyedben kihelyezésre kerültek.

Az Szt. 4. § (1) bekezdésére, a 9. § (1) bekezdésére és a 16. § (1) bekezdésére hivatkozva kifejtette az elsőfokú ítélet, hogy az alpereseknek engedélyt kellett volna kérniük a felperes grafikai alkotásának a felhasználásához, de ezt elmulasztották. Ezért az Szt. 94. § (1) bekezdése a) pontja alapján a jogsértést megállapította mindkét alperessel szemben és alkalmazta a kért jogkövetkezményeket. Az volt az álláspontja, hogy az I. rendű alperes maga is felel a jogosulatlan felhasználás miatt, mivel a neve szerepel a kihelyezett táblákon és nem tett olyan előadást, arra tudomása vagy döntése ellenére került volna sor. A II. rendű alperes vonatkozásában pedig saját nyilatkozata alapján megállapítható volt az a tevőleges magatartás, ami a jogsértéshez vezetett.

Az elsőfokú bíróság az Szt. 94. § (1) bekezdés e) pontja és a 16. § (4) bekezdése alkalmazásával egyetemlegesen kötelezte az alpereseket 500.000 Ft szerzői jogdíj megfizetésére.

Kifejtette, hogy a megítélt összeg nem tekinthető eltúlzottnak arra is figyelemmel, hogy a táblák már régóta láthatók, sőt újabbak is kerültek kihelyezésre, továbbá, hogy a szerző

nyilatkozata szerint megállapodás esetén is ilyen összegű díjat kért volna.

A felperes 500.000 Ft összegű nem vagyoni kártérítés iránti igényét is alaposnak találta az Szjt. 94. § (2) bekezdésére, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdésére és 355. § (1) bekezdésére hivatkozva.

Kifejtette, hogy az ezen a címen járó összegnek kellő reparációt kell nyújtania a név feltüntetésének elmaradása miatt elszenvedett sérelemért. A marasztalási összeg megállapításánál értékelte a Budai Vár külföldiek általi látogatottságát, valamint, hogy az orientáló táblák kb. 15 éve láthatóak és arra is kitért, hogy még a felperes sajátos rajzolási stílusát ismerők számára sem egyértelmű, hogy az ő rajzáról van-e szó vagy csak ahhoz nagyban hasonlóról. Mindezt mérlegelve úgy találta, hogy az 500.000 Ft nem tekinthető eltúlzottnak és egyetemlegesen kötelezte az alpereseket annak megfizetésére, kamattal együtt. Okfejtése szerint az alperesek kötelezettségének egyetemlegességét az alapozza meg, hogy az alperesek nem tárták fel, hogy melyikük döntése vezetett a jogsértő felhasználáshoz, de nyilvánvalóan egymásra tekintettel cselekedtek akkor, amikor a táblák az I. rendű alperes nevének a feltüntetésével kerültek kihelyezésre.

Az ítélet ellen alperesek fellebbezéssel éltek, elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését kérték

A fellebbezésükben elsődlegesen azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen marasztalta. Állították, hogy a tevékenységük jól elkülönülten szétválasztható és pontosan megállapítható, hogy ki kötötte a szerződést és kinek a neve szerepel a táblákon. Ezért közös károkozásról sem lehet szó. Nem látták bizonyítottnak azt az ítéleti megállapítást, hogy egymás tevékenységéről tudva, arra tekintettel cselekedtek.

Emellett előadták, hogy nem jártak el felróhatóan, úgy jártak el, ahogy az adott helyzetben elvárható, amikor egy másik művésztől megrendelték a grafikát és kihelyezték azokat. Nem voltak abban a helyzetben, hogy az átvett grafikák eredetiségében kételkedjenek. Ezért a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint mentesülnek a kárfelelősség alól, illetve a Ptk. 339. § (2) bekezdése szerinti részbeni mentesítésük alkalmazásának is helye lehet.

A nem vagyoni kár és a vagyoni kár bekövetkezését nem látták bizonyítottnak, jogalapja fennállása esetén annak eltúlzottságára hivatkoztak, mint ahogy eltúlzottnak tekintették az elégtétel módját is.

A felperes az ítélet helybenhagyását kérte, egyben csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amelyben kérte az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását és annak 658.000 Ft-ra történő felemelését. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság felajánlása ellenére nem tartotta szükségesnek az ügyvédi megbízási szerződés csatolását, ugyanakkor ítélete indokolásában nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a benyújtott kimutatásban foglaltakat miért nem fogadta el a perköltségről való döntése során. Csatolta a megbízási szerződést és annak módosítását.

Az I. r. alperes fellebbezése teljes egészében, a felperes csatlakozó fellebbezése részben alapos, a II. r. alperes fellebbezése alaptalan.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy mindkét alperes megsértette a felperes szerzői vagyoni jogait, az I. rendű alperes azzal, hogy a neve a táblákon feltüntetésre került és nem állította, hogy a II. rendű alperes a beleegyezése

nélkül intézkedett a felirat elkészítéséről, a II. rendű alperes pedig a tevőleges magatartásával.

A szerzői jog megsértése objektív felelősségi alakzat, ezért a megállapíthatósága vizsgálatakor annak van jelentősége, hogy a jogsértés ténylegesen kinek a tevékenységével valósult meg, illetve kinek a tevékenységével hozható összefüggésbe.

Az 2001-ben kötött, perben csatolt szerződés és a meghallgatott tanúk nyilatkozata alapján egyértelmű, hogy a felhasználás a II. rendű alperes részéről valósult meg, az I. rendű alperes vonatkozásában felhasználási cselekmény nem volt feltárható. Nem hivatkozott a felperes olyan önkormányzati döntésre vagy intézkedésre, amely az adott felhasználásról szólt, nem csatolt olyan megrendelést, illetve vállalkozási vagy megbízási szerződést, amelyben az I. r. alperes adott volna megbízást a jogvita alapjául szolgáló cselekményre.

Az a körülmény, hogy a jogellenesen felhasznált táblákon az I. rendű alperes neve szerepel, nem igazolja, hogy a táblák kihelyezése az ő tevékenységének eredménye, különösen a II. rendű alperes és az közötti szerződésre, valamint tanú vallomására figyelemmel, amely szintén megerősíti, hogy a II. rendű alperes kötötte a szerződést, és adta át a-féle tönkrement térképtáblát a stúdióknak.

Nem volt tehát ismert és igazolt olyan magatartás, ami az I. rendű alperes részéről felhasználásnak minősülhetne. Önmagában az, hogy tudott a II. r. alperes magatartásáról - amint arra a fellebbezési ellenkérelem hivatkozott - nem elegendő a jogsértés megállapításához. Összehangolt cselekvés sorozatuk pedig nem volt bizonyított.

Az I. rendű alperes vonatkozásában mindezek alapján nem volt bizonyított a jogellenes felhasználási cselekmény megvalósítása, ezért az I. rendű alperessel szemben a jogsértést tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság és tévesen alkalmazta vele szemben a jogkövetkezményeket is.

Az I. rendű alperes fellebbezése a kifejtettek folytán eredményre vezetett, erre tekintettel az ő vonatkozásában a másodfokú bíróság az ítéletet megváltoztatta és a keresetet vele szemben elutasította.

A II. rendű alperes tekintetében azonban az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott és annak az indokaival is nagyobb részt egyetért a másodfokú bíróság.

A szakvélemény tükrében egyértelművé vált, hogy a Budai Várban kihelyezett táblák a felperes alkotásának a felhasználásával, a felperes grafikai alkotása alapján készültek, amelynek egyéni, eredeti jellegét a fellebbezés már nem vitatta. Az ekként megvalósult, engedély nélküli felhasználás az Szt. 16. § (1) bekezdése értelmében a II. rendű alperes részéről jogszerűtlen, mivel felperes a művének átdolgozott formában történő felhasználását nem engedélyezte.

A II. rendű alperes vonatkozásában a jogsértést helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, mindössze annak pontosítását látta szükségesnek a másodfokú bíróság az egyértelműség és szabatosság érdekében.

A jogsértéssel szemben nem védekezhetett eredményesen azzal a II. rendű alperes, hogy a vitás művet megrendelésre eredetileg készítette, és ő nem tudott arról, hogy az a felperes művéről, annak jogosulatlan megváltoztatásával készült.

A szerzőt megillető kizárólagos szerzői jog abszolút jellege miatt a jogsértés megállapítása szempontjából nem értékelhető, hogy a felhasználás jóhiszeműen történt-e. A szerzői jogsértés objektív jellegű tényállás, nem függ a jogsértő jó- vagy rosszhiszeműségétől.

A fellebbezés szükségtelenül fejtette ki érveit a vagyoni kártérítés kérdésében. Az elsőfokú bíróság, a keresetnek megfelelően, jogdíj megfizetéséről rendelkezett, nem a Ptk. 339. §-a szerinti kártérítésről. Helyesen fejtette ki, hogy a jogszerűtlen felhasználás fejében a felperest az Szjt. 16. § (4) bekezdése alapján díjazás illeti meg, amelyet az Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontja alapján gazdagodásként lehet elszámolni.

A jogdíj összege pedig - mivel felhasználási szerződés esetében összege szabadon állapítható meg - bírói mérlegelés tárgya, amit az elsőfokú bíróság helyesen végzett el és a felhasználás időbeli és területi mértékéhez igazodóan állapított meg. A másodfokú bíróság egyetért azzal, hogy aban, amely az ország egyik leglátogatottabb turisztikai helyszíne, a hét különböző helyen, hosszú éveken keresztül történő felhasználásra tekintettel, nem volt eltúlzott a felperes igénye. A jogdíj megfizetésére azonban a fent kifejtettekre figyelemmel csak a II. rendű alperes köteles, mivel a jogsértő felhasználást ő valósította meg.

A nem vagyoni kártérítés kérdésében is helyes következtetésre jutott az elsőfokú bíróság. Ennek alapját abban látta, hogy a felperes neve a kihelyezett táblákon nem került feltüntetésre.

A felperes nem igényelte, hogy e jogsértés kapcsán is megállapító döntést hozzon a bíróság, csak a jogkövetkezmény alkalmazását kérte. Nem szükséges, hogy a nem vagyoni kárigény elbírálásakor a személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránti kérelem is egyidejűleg előterjesztést és a rendelkező rész szintjén elbírálást nyerjen, a megítélésekor azonban a jogsérelem jogalapja kérdésében állást kell foglalni.

Bár megfelelően vizsgálta az elsőfokú bíróság ezt az igényt és döntése is helyes volt, indokolását annyiban szükséges kiegészíteni, hogy a II. rendű alperes azzal a magatartásával, hogy a felperes, mint szerző nevét nem tüntette fel a műve felhasználása során, a felperesnek az Szjt. 12. § (1) bekezdése szerinti névviseléshez fűződő szerzői személyiségi jogát sértette meg.

Az Szjt. 12. § (1) értelmében a szerzőt megilleti a jog, hogy művén szerzőként feltüntessék. A szerzőt a mű részletének átvétele, idézése vagy ismertetése esetén is meg kell jelölni.

A szerzőségéből eredő egyik alapvető személyhez fűződő jog, hogy a szerzőt e minőségében a mű bármilyen felhasználása esetén feltüntessék. Az adott esetben nem vitásan ez nem történt meg, a rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nevének feltüntetése elmaradt a felhasználás során.

Ez a jogsértő II. rendű alperesi magatartás pedig okozati összefüggésben áll a felperes nem vagyoni hátrányával.

Az elsőfokú bíróság helyesen jelölte meg a nem vagyoni kártérítés jogalapjául az Szjt. 94. § (2) bekezdését, a Ptk. 339. § (1) bekezdését és a 355. §-ának (1) bekezdését. Ehhez még szükséges a (4) bekezdésre is hivatkozni, amely szerint kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonaiban beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni

és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A másodfokú bíróság annyiban azonban egyetértett az alperesi fellebbezés érveivel, hogy a nem vagyoni kártérítés kapcsán a felperesnek kell bizonyítania, miszerint őt hátrány érte a jogellenes alperesi magatartás folytán.

A felperes saját nyilatkozatán kívül a perben erre vonatkozóan további bizonyítás nem történt. A Legfelsőbb Bíróság azonban már több eseti döntésében rámutatott, miszerint a Pp. 163. §-ának (3) bekezdése alapján a jogsértés jellegéből és körülményeiből következően, adott esetben külön bizonyítás nélkül is elfogadhatja köztudomású tényként a bíróság, hogy a személyhez fűződő jog megsértése miatt a sérelmet szenvedett személyt érte olyan nem vagyoni hátrány, amely a nem vagyoni kárpótlás iránti keresetet megalapozza.

A jelen ügyben a másodfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a felperes előadása alapján a hátrány mibenléte és bekövetkezése, köztudomású tényként elfogadható. Köztudottnak vehető ugyanis, hogy egy neves grafikus művész számára hátrányt jelent, ha akár a szakma, akár a művet megnézők a nevének elhagyása miatt nem tudják a személyéhez kötni azt. Ezzel ismertsége, elismertsége csorbát szenvedhet. Ezt meghaladóan azonban a felperes további konkrét hátrányt nem jelölt meg, más olyan hátrányos szakmai vagy élethelyzetre nem hivatkozott, ami okozati összefüggésben állt volna a II. rendű alperesi jogsértéssel. Erre figyelemmel a köztudomású hátrány alapján lehetett megállapítani a nem vagyoni kártérítést. Annak összegszerűségét az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg, tekintettel a jogsértés súlyára, valamint az összegszerűség tekintetében kialakult bírói gyakorlatra.

Az elégtételről is helyesen határozott az elsőfokú bíróság, azzal a másodfokú egyetértett, de az egyértelműség és a végrehajthatóság érdekében annak módját az elégtétel adásának pontos formáját és terjedelmét meghatározta a közzététel költségéről való hivatalos tudomása alapján, a jogsértéshez igazodóan.

Ez azonban a II. rendű alperes tekintetében nem befolyásolta, hogy fellebbezése eredményre nem vezetett.

A felperes csatlakozó fellebbezését a másodfokú bíróság nagyobb részben alaposnak találta a következők alapján.

A felperes javára az elsőfokú bíróság perköltséget állapított meg, és fejenként 200.000 Ft megfizetésére kötelezte az alpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdésére hivatkozva, amely a kereseti illetéket is tartalmazta.

Nem adta indokát azonban annak, hogy miért nem fogadta el a felperestől az ügyvédi megbízási szerződést és a munkadíjról szóló kimutatást, amelynek alapján a felperes a lerótt 120.000 Ft illetéken felül 449.000 Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket.

A másodfokú bíróság elfogadta a perköltségről való döntése alapjául a felperes által az elsőfokú eljárás során felajánlott megbízási szerződést és annak módosítását, amelyek szerint a felperes és jogi képviselője 2002. júniusában 6.000 Ft + áfa díjban állapodtak meg, amely módosításra került közöttük 2005. decemberétől 10.000 Ft + áfa díjazásra.

Figyelemmel az első és a megismételt elsőfokú eljárás során megtartott tárgyalások száma, időtartama, valamint az eljárás során benyújtott és átvett beadványok száma alapján számítható időre, az ügy súlyára, valamint arra is, hogy az alperesi fellebbezés eredményeként az I. rendű alperes vonatkozásában a felperes pervesztesnek minősül, a képviselői munka és az előlegezett költségre tekintettel 300.000 Ft-ban látta mérlegeléssel megállapíthatónak a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése a) pontja és a (2) bekezdése alapján a felperes javára az elsőfokú részperkölség összegét, amelynek viselésére a II. r. alperes a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint köteles.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek szerint az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

A pervesztesség-pernyertesség arányára figyelemmel rendelkezett a felek másodfokú perkölségéről. Az eredményesen fellebbező I. r. alperes javára a felperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú perkölséget fizetni, amelynek összege a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdése alapján nyert megállapítást áfával növelten. A II. rendű alperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú részperkölségé megfizetni a megbízási szerződésre figyelemmel a hivatkozott IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel.

Budapest, 2009. február 5.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző